

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21Csp/54/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724204112
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8724204112.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Martina Barnová, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 54 061 857, proti žalovanému: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 9336264990 zo dňa 25.06.2009, v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.4], v znení: „Dlžník ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti svojim podpisom potvrdzuje, že bol oboznámený a súhlasí s OP, VOP, Sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení podľa § 10 zákona č. 340/2005 Z. z.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k výroku I. s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 9336264990 zo dňa 25.06.2009, v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.7], v znení: „Dlžník, ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke* v zmysle Zákona o bankách a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k výroku III. s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 9336264990 zo dňa 25.06.2009, v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8], v znení: „Podpisom tejto ZoÚ Dlžník, Spoludlžník, Vlastník nehnuteľnosti, a to každý z nich osobitne, uzatvárajú s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením Pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s bodom 5.4. OP.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k výroku V. s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 9336264990 zo dňa 25.06.2009, v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.10], v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo VOP.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k výroku VII. s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IX. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie k Zmluve o úvere č. 9336264990 zo dňa 25.06.2009, uvedená v článku 7 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.1., v znení: „Klient sa zaväzuje splácať Pohľadávku banky, ktorá sa skladá z istiny a príslušenstva [najmä úroky, Poplatky a iné náklady spojené s úverom uvedené v Sadzobníku poplatkov, ako aj prípadné úroky z omeškania a zmluvné pokuty] pravidelnými anuitnými mesačnými splátkami v periodicite a vo výške dohodnutej v ZoÚ, a to: [ii] započítaním pohľadávky z ktoréhokoľvek účtu Dlžníka vedeného Bankou voči Pohľadávke Banky vzniknutej na základe ZoÚ. Za postačujúci prejav započítania sa pritom považuje následné doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmý deň a rozsah započítania.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k výroku IX. s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

XI. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie k Zmluve o úvere, č. 9336264990, zo dňa 25.06.2009, uvedená v článku 7. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.3., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru. V prípade viacerých Pohľadávok banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na Pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

XII. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu vo vzťahu k výroku XI. s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

XIII. Nárok o určení , že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie k Zmluve o úvere, č. 9336264990, zo dňa 25.06.2009, v článku 6 – Úroky, úročenie a poplatky, bod 6.4., v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru vo výške stanovenej v Sadzobníku poplatkov je splatný v deň čerpania úveru, pričom zmluvné strany sa dohodli, že suma zodpovedajúca výške poplatku za poskytnutie úveru bude automaticky odúčtovaná z čerpaných prostriedkov úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v y l u č u j e n a s a m o s t a t n é k o n a n i e .

XIV. Nárok o určení, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie k Zmluve o úvere, č. 9336264990, zo dňa 25.06.2009, uvedená v článku 13. – Dôvernosť informácií a ochrana osobných údajov, bod 13.1., v znení: „Klient podpisom ZoÚ udeľuje Banke súhlas so spracúvaním svojich osobných údajov uvedených v Návrhu, resp. ZoÚ, a to v rozsahu určenom v ZoÚ a na účely spracovania Návrhu, uzatvorenia ZoÚ, vykonania a zdokumentovania obchodov Banky po dobu 10 rokov od skončenia obchodnoprávneho vzťahu Klienta s Bankou. Tento účel zahŕňa aj spracúvanie osobných údajov na účely preverovania úverovej bonity a ochrany, uplatňovanie, prípadne postúpenie práv Banky. Ak sa ZoÚ neuzatvorí, osoby uvedené v Návrhu udeľujú súhlas na spracúvanie svojich osobných údajov po dobu 10 rokov po podaní Návrhu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v y l u č u j e n a s a m o s t a t n é k o n a n i e .

XV. Nárok o určení, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie k Zmluve o úvere, č. 9336264990, zo dňa 25.06.2009, uvedená v článku 15. Prechodné a záverečné ustanovenia, bod 15.5., v znení: „Právne vzťahy vyplývajúce z týchto OP a/alebo súvisiace s týmito OP a neupravené v ZoÚ a týchto OP sa riadia príslušnými ustanoveniami VOP v rozsahu, v ktorom neodporujú ZoÚ a týmto OP. Právne vzťahy neupravené ZoÚ, OP a VOP sa spravujú príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v y l u č u j e n a s a m o s t a t n é k o n a n i e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa v žalobe doručenej tunajšiemu súdu dňa 07.10.2024 uviedla, že so žalovaným uzatvorila Zmluvu o úvere, pôžička na bývanie č. 9336264990 dňa 25.06.2009. Na základe zmluvy poskytol žalobkyňi úver vo výške 5 900,- eur, s počtom mesačných splátok 96 vo výške 104,27 eur, s konečnou splatnosťou úveru 20.06.2017 a s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 11,9 %. Žalobkyňa na tento úver zaplatila sumu 9 956,04 eur. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku, označila časť [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.4], pričom poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp/46/2021, z 13.12.2021; rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 22CoCsp/32/2022, z 27.10.2022; právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/9/2020, zo 4.3.2021. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku, označila časť [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.7], nakoľko predmetné ustanovenie ani len príkladmo neuvádza, kto je považovaný za osobu s osobitným vzťahom k banke. Z pohľadu priemerného spotrebiteľa nie je dostatočne určité, čo môže spôsobiť neschopnosť spotrebiteľa vyhodnotiť jeho vzťah k banke. Z tohto dôvodu je citované ustanovenie spôsobilé založiť hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Navyiac táto zmluvná podmienka spôsobuje tak závažné dôsledky ako je neplatnosť zmluvy, resp. zosplatnenie úveru, pričom poukázala na stanovisko Komisie č. 36101/2017/21 zo dňa 24.1.2017 a rozhodnutie Okresného súdu Prešov, č. k. 29Csp/74/2022, zo dňa 24.10.2022 bod 69 a 70 odôvodnenia rozhodnutia. Za ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, uviedla v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8]. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je priamo včlenená do všeobecných podmienok poskytnutia úveru k Zmluve. Takéto zmluvné dojednanie vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy, v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľovi hrozí, že aplikáciou predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy mu dôjde k vzniku priamej majetkovej škody vo forme mesačnej zrážky zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy totiž nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Závažnosť a dopady aplikácie dohody o zrážkach zo mzdy na spotrebiteľa sú tak nepriaznivé, že si vyžadujú osobitné dojednanie a nie zakomponovanie dohody o zrážkach zo mzdy do úverových podmienok spotrebiteľskej zmluvy tak, aby unikli pozornosti spotrebiteľa, čo už mnohokrát judikovali aj sudy SR. Poukázala na dôvodovú správu k zákonu č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dôvodovú správu k zákonu č. 102/2014 Z.z., ktorým bol pôvodný zákon o ochrane spotrebiteľa novelizovaný, uznesenie Krajského súdu v Prešove z 19. júna 2013, sp. zn. 6Co/95/2013 a znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už viackrát uviedol Súdny dvor EÚ, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex-olfo súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. K určení neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, priamo vo vzťahu k žalovanému, poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp/46/2021 zo dňa 13.12.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/35/2022 zo dňa 9.6.2022; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/74/2022 zo dňa 28.11.2022; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/148/2020 zo dňa 23.11.2021. Za ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, uviedla v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.10], nakoľko je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská zmluva vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. K určení neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, priamo vo vzťahu k žalovanému, poukázala na právoplatné rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/204/2020, zo dňa 6.9.2021 a Okresného súdu Svidník, sp. zn. 3Csp/58/2020, zo dňa 7.10.2022 aj na nález Ústavného súdu SR, zo dňa 11.6.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018. Uviedla, že zmluva obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver, v článku 6 – Úroky, úročenie a poplatky, bod 6.4., ktorá je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. t/ OZ a navyiac, povinnosť spracovať a spravovať úvery je integrálnou súčasťou povinnosti banky, pri uskutočňovaní svojej licencovanej činnosti pri poskytovaní úverov, v súlade so všeobecne záväznými právnymi normami. Ako ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku označila podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver, v článku 7 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.1. a poukázala na stanovisko Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných

praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR, zo dňa 24.1.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/74/2022, zo dňa 28.11.2022; rozsudok Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4Csp/78/2021 zo dňa 3.11.2022; rozsudok Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2Csp/2/2022 zo dňa 21.7.2022. Zmluva obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver, v článku 7. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.3., s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/44/2018, zo dňa 25.3.2019; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 32Csp/173/2017, zo dňa 16.11.2018; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15Csp/70/2020, zo dňa 24.11.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/99/2019, zo dňa 22.10.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/219/2019, zo dňa 8.7.2021. Zmluva obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver, v článku 13. – Dôvernosť informácií a ochrana osobných údajov, bod 13.1.. Je zjavne neprímerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas, s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie zmluvy, bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy a dokonca aj po dobu 10 rokov, ak zmluva vôbec nevznikne. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1CoCsp/23/2020, zo dňa 18.2.2021; rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 11CoCsp/7/2021, zo dňa 31.8.2021; rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8CoCsp/31/2022, zo dňa 27.10.2022. Za poslednú neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver, v článku 15. – Prechodné a záverečné ustanovenia, označila bod 15.5., a poukázala na znenie § 52 ods. 2 OZ, uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 402/2013, z 19.6.2013, na právoplatný rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 1Csp/11/2021, zo 17.1.2022. Keďže výlučne spravovanie záväzkového vzťahu ustanoveniami Obchodného zákonníka by bolo nevýhodnejšie, táto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa, pretože sa týmto vopred vzdáva svojich zákonných práv a zhoršuje tým svoje zmluvné postavenie. K posudzovaniu už judikovaných zmluvných podmienok, ako neprijateľných a k procesnej stránke dokazovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky, napokon poukázala na publikáciu Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 22.10.2024 uviedol, že zmluvná podmienka uvedená v časti 4 Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod 4.7., žiadnym spôsobom nepredstavuje neprímeraný zásah do súkromia spotrebiteľa a už vôbec nejde o zmluvnú podmienku, ktorá by bola neprijateľná podľa generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z podmienok, ktoré zákon kladie pri pozitívnom vymedzení neprijateľnej podmienky je zrejmé, že uvedené ustanovenie musí byť takej intenzity, že spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pri hodnotení práv a povinností zmluvných strán nie je možné práva a povinnosti skúmať izolovane bez vzájomných súvislostí s inými všeobecne záväznými predpismi. Žalovaný ďalej poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/ 16/2023 zo dňa 17.10.2023. Uviedol, že zmluva o úvere má zákonom predpísané náležitosti, žalobca úkony urobil slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne a nebol daný zákonný dôvod pre vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalovaný uviedol, že postupoval v súlade so zákonom, keď zisťoval, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/ 16/2023 zo dňa 17.10.2023, podľa ktorého ide o zákonnú požiadavku, ktorá vyplýva priamo z ustanovenia § 35 zákona o bankách a ktorú musel dodržiavať. Žalovaný uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je riadny a štandardný spôsob zabezpečenia nárokov veriteľa, pričom bola uzatvorená v písomnej forme. Žalobca ako zmluvná strana zároveň vyhlásil, že si Dohodu o zrážkach zo mzdy riadne prečítal, jej obsahu porozumel a vyjadruje svoju slobodnú vôľu dohodu uzatvoriť. Právna úprava povoľuje inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako štandardný spôsob zabezpečenia záväzku. Ak je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy aprobovaným právnym inštitútom, nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca, že ide o neprijateľné dojednanie. Keďže však právna úprava určuje podmienky, za akých je uzatvorenie Dohody o zrážkach zo mzdy prípustné aj v spotrebiteľských vzťahoch, nie je možné v prípade, ak sú tieto podmienky splnené, uzatvorenie platnej dohody vylúčiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a žalobca bol dostatočne poučený o tom, že v prípade, ak nebude plniť riadne a dobrovoľne tak dôjde k plneniu prostredníctvom zrážok zo mzdy. Navyše, zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do ekonomickej situácie spotrebiteľa, nakoľko sa majú vykonávať maximálne vo výške, ktorá zodpovedá výške dohodnutej

mesačnej splátky podľa Zmluvy o úvere. Pokiaľ pri riadnom splácaní dlhu žalobca pravidelne mesačne plní dohodnutú splátku z jemu poskytnutého úveru, jeho ekonomická situácia sa nezhorší, ak v prípade, že prestane plniť riadne, jej bude tá istá suma zrážaná priamo z jeho mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto dohoda nie je teda ani neprimeranou, pretože len zabezpečuje plnenie zo Zmluvy o úvere za podmienok, s ktorými Žalobca súhlasil. Pokiaľ ide o namietanú zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver, článok 6 - Úroky, úročenie a poplatky, bod 6.4. žalovaný uvádza, že žalobca neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky žiadnym spôsobom neodôvodnil, v tomto smere nepredložil a nenavrhol žiaden dôkaz a nepoukázal ani na rozhodovaciu prax súdov k tejto problematike. Spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istinu vychádza z obchodnoprávneho charakteru Zmluvy o úvere. Už pri uzatváraní Zmluvy o úvere totiž tento presne vie, aká bude celková výška nákladov (poplatky, úroky a pod.), ak sa bude pridržovať ustanovení zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútnym obchodom a z toho vyplýva aj aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka. Započítanie platieb neupravuje zákon o spotrebiteľských úveroch, preto o aplikácii ustanovení obchodného práva žalovaný nemá pochybností. Ďalej poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/181/2015 zo dňa 26.07.2016 a sp. zn. 6Co/213/2015, znenie Veľkého komentára Občianskeho zákonníka k ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.05.2014 sp. zn. 2Cob/326/2012. Žalobca poukázal na to, že pri žiadnej zo svojich platieb neurčil, že sa má započítavať výlučne na istinu. Teda nielen, že v konaní nebola preukázaná neprijateľnosť, žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem. Súčasne je potrebné skonštatovať, že zmluvná podmienka, ktorá je v súlade s platnou právnou úpravou, je platná. Na základe uvedených skutočností navrhol žalobu zamietnuť a priznať právo na náhradu trov konania žalovanému.

3. V replike žalobkyňa zotrvala na argumentácií uvedenej v žalobe. K časti [4] Zmluvy o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bodu [4.7], doplnila, že v danom zmluvnom ustanovení absentuje vysvetlenie, z ktorého by jasne vyplývalo aj pre priemerného spotrebiteľa, čo uvedený pojem znamená, a to aspoň odkazom na konkrétne zákonné ustanovenie zákona o bankách, ktoré uvedený pojem upravuje. Zopakovala argumentáciu použitú v žalobe vo vzťahu k časti 4] Zmluvy o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bodu [4.8] a citovala bod 18. rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/35/2022 zo dňa 09.06.2022. opätovne poukázala na rozhodnutia na základe ktorých Okresný súd Prešov určil neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému, a to sp. zn. 7CoCsp/46/2021, z 13.12.2021, sp. zn. 9Csp/74/2022, z 28.11.2022, sp. zn. 8Csp/148/2020, z 23.11.2021. K zmluvnej podmienke uvedenej v Obchodných podmienkach pre úver, článok 6 - Úroky, úročenie a poplatky, bod 6.4. žalobkyňa uvádza, že poplatok za poskytnutie úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zo strany žalovaného nedošlo k poskytnutiu reálneho plnenia za takýto poplatok a citovala bod 51. až 54. rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 5CoCsp/22/2011 zo dňa 20.01.2022. Úver je odplátnym právnym úkonom a odplatu predstavujú za hlavný predmet plnenia úroky so synonymami cena úveru, odplata za úver. Je potom otázne, čo je v predmetnej veci cenou úveru, keď zaň má spotrebiteľ platiť úrok za poskytnutie úveru, aj poplatok za poskytnutie úveru. Aj úrok je forma poplatku za poskytnutie úveru. Ak úrok predstavuje formu odplaty, platby za poskytnutie istiny úveru, potom čo predstavuje dodatočná platba vo forme poplatku za poskytnutie úveru? Inak povedané, ak aj úrok je platba za poskytnutý úver, aj poplatok za poskytnutie úveru je platba za poskytnutý úver (nie za doplnkovú službu) aká je v skutočnosti ročná úroková sadzba a aká je skutočná výška RPMN? Ako to má spotrebiteľ zistiť a vypočítať? Aký je účel delenia platby za poskytnutie úveru na úrok a poplatok? Ide o nekalú obchodnú prax, ako opticky znížiť percentuálne ročné vyjadrenie ceny úveru. Nakoľko je vyjadrenie ceny úveru v časti poplatku za poskytnutie úveru neurčité a nezrozumiteľné, podlieha súdnej kontrole neprijateľnosti a je podľa názoru žalobkyne neprijateľné. Zrozumiteľná je len odplata za poskytnutie úveru, vyjadrená ročným úrokom. Na podporu svojich tvrdení citovala rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012. K článku 7. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.3., poukázala na to, že ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Aplikácia obchodného zákonníka by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie, opätovne pritom poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013 a citovala bod 49. rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/4/2022 zo dňa 19.05.2022. Na základe tejto zmluvnej podmienky má žalovaný právo započítať platby na účel, ktorý si určí sám, bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa. Toto ustanovenie umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítanie platieb sa tak pre spotrebiteľa stáva netransparentné. Opätovne poukázala na už uvedené rozhodnutia v žalobe, konkrétne rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/44/2018, zo dňa 25.3.2019; rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 32Csp/173/2017 zo dňa 16.11.2018; rozsudok

Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15Csp/70/2020 zo dňa 24.11.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 8Csp/99/2019 zo dňa 22.10.2021 a rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/219/2019 zo dňa 8.7.2021.

4. Žalovaný sa v duplike nevyjadril.

5. Na pojednávaní právny zástupca žalobkyne na podanej žalobe v celom rozsahu trval. Poukázal na neprijateľnosť obchodných podmienok, ktoré sú v právnom vzťahu so žalovaným dojednané, pričom v zmysle právnej istoty aj v tomto právnom vzťahu je potrebné tieto už vyhlásené zmluvné podmienky taktiež za neprijateľné vyhlásiť, keďže žalovaný žiadnym spôsobom doposiaľ nekorigoval uplatňovanie, resp. dohodu o týchto zmluvných podmienkach medzi stranami zmluvy. Poukázal aj na to, že všetky zmluvné podmienky, ktoré považovali za neprijateľné už boli opakovane vyhlasované za neprijateľné inými súdmi, ale aj tunajším súdom, preto žalobu považoval za dôvodnú. Žiadala žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

6. Súd po oboznámení sa s listinnými dôkazmi tvoriacich obsah spisu zistil skutkový stav nasledovne:

7. Zo zmluvy o úvere – pôžička na bývanie č. 9336264990 zo dňa 25.06.2009, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky pre úver- pôžička na bývanie [verzia 2/2009], vyplýva, že spoločnosť Poštová banka, a.s. ako pôvodný veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru – pôžičky na bývanie vo výške 5.900,- eur, ktoré mala žalobkyňa splácať v 96-tich mesačných splátkach v pravidelnej výške splátky 104,27 eur, ktorá bola splatná k 20. dňu každého mesiaca s dátumom splatnosti prvej pravidelnej splátky 20.07.2009. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol vypočítaný na 20.06.2017. Zmluvné strany si dohodli úrokovú sadzbu úveru 11,9 % ročne. Žalobkyňa na úver uhradila sumu 9.956,04 eur, ako uviedla v žalobe, čo žalovaný nerozporoval.

8. Zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaný (jeho právny predchodca Poštová banka, a.s.) ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou -nepodnikateľom, a to aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13 EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 OZ. Zmluvný vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským a táto skutočnosť medzi stranami sporu nebola sporná.

9. Na zistený skutkový stav aplikoval uvedenú právnu úpravu:

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzatvárania Zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorým mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoje ako celok. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života.

23. Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. c), d) CSP). Naliehavý právny záujem žalobcu - spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§ 53a OZ). Takýmto určením sa naplňa cieľ Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. V prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušovateľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§53 ods. 1, ods. 4 a 5 a §53a OZ, § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.). Naliehavý právny záujem preto spotrebiteľ nemusí preukazovať (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.04.2017, sp. zn. 4Co/176/2016, za dňa 4. 6. 2018, sp. zn. 19Co/199/2017, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. 1. 2019).

24. K zmluvnej podmienke uvedenej v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.4], v znení: „Dlžník ako aj každý Spoludlník a Vlastník nehnuteľnosti svojim podpisom potvrdzuje, že bol oboznámený a súhlasí s OP, VOP, Sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení podľa § 10 zákona č. 340/2005 Z. z.“ súd uvádza, že na spotrebiteľa by nemalo byť prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde, čo konštatovala aj komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR. Z uvedenej zmluvnej podmienky možno vyvodíť, že táto zmluvná podmienka má jednoznačný odradzujúci potenciál pre prípadné uplatňovanie si nárokov spotrebiteľa v inom konaní. V ďalšom súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/46/2021 zo dňa 12.12.2021 a sp. zn. 11CoCsp/18/2023 zo dňa 14.03.2024, ktoré

priamo vo vzťahu k žalovanému konštatovali neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky: „Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“

25. K zmluvnej podmienke uvedenej v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.7], v znení: „Dlžník, ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke* v zmysle Zákona o bankách a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ súd poukazuje na rozhodnutie SD EÚ č. C-66/19: 46. Súdny dvor Európskej únie v tomto rozhodnutí konštatoval, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2012, Invitel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29). V tom zmysle nestačí jednoduchý odkaz vo všeobecných obchodných podmienkach na právny predpis, ktorý upravuje práva a povinnosti zmluvných strán (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. marca 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, EU:C:2013:180, bod 50). O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému rozhodol Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024, v ktorom uviedol: „odôvodnenie súdu prvej inštancie a jeho poukaz na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-66/19 považuje odvolací súd za výstižné. Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Na tomto závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalovaného opierajúca sa o § 93 a ods. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý sa vôbec netýka povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve aj vysvetlenia tých všeobecných (nekonkrétnych) pojmov, ohľadne ktorých sú do zmluvy zakomponované vyhlásenia spotrebiteľa, ktorých prípadná nepravdivosť má dokonca spôsobovať neplatnosť zmluvy o úvere alebo jeho okamžitú splatnosť. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe.“

26. K zmluvnej podmienke uvedenej v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8], v znení: „Podpisom tejto ZoÚ Dlžník, Spoludlžník, Vlastník nehnuteľnosti, a to každý z nich osobitne, uzatvárajú s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením Pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s bodom 5.4. OP.“ súd uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola uzatvorená vo forme osobitnej zmluvy, ale bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok pre úver, teda inkorporovaná do Zmluvy o úvere, a má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o úveroch so spotrebiteľmi. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednaní. Súd v prvom rade poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.

zn. 12Co/5/2018 zo dňa 05.03.2019, podľa ktorého: „Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy tiež umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej ochrany, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C - 106/77 Simmenthal). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej účinku. Preto v konečnom dôsledku aplikovanie tak významného zabezpečovacieho inštitútu akým je dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorý dodávateľovi umožňuje svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa vo formulárovej zmluve bez prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok, musí byť predmetom súdneho prieskumu.“ Zmluvná podmienka, prostredníctvom ktorej je dohoda o zrážkach zo mzdy priamo včlenená do všeobecných podmienok poskytnutia úveru k zmluve o úvere, bola takisto priamo vo vzťahu k žalovanému rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/46/2021 zo dňa 12.12.2021 určená za neprijateľnú, a podľa ktorého: „Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Z uzatvorenej dohody žiadne podstatné informácie o inštitúte dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nevyplývajú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve zo zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offa súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, aby žalobcovi poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy. Na tomto závere nič nemení ani to, že v čase uzatvárania zmluvy o úvere dňa 04.12.2007 ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ešte nebolo súčasťou právneho poriadku. Existovali totiž aj ďalšie ustanovenia ukladajúce určité povinnosti dodávateľom v spotrebiteľských vzťahoch.“

27. K zmluvnej podmienke uvedenej v časti [4] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.10], v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo VOP.“, súd uvádza, že neprijateľnosť tejto podmienky vyvodzuje z obmedzenia práva spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany domáhať sa ochrany na všeobecnom súde v Slovenskej republike, pretože rozhodcovská doložka nebola dojednaná so spotrebiteľom individuálne a od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Za hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom súd považuje skutočnosť, že žalobkyňa nemala možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť obsah predmetnej zmluvy, keďže jej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky, zmluvu mohla buď prijať alebo odmietnuť ako celok. Súd poukazuje na rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/11/2022 zo dňa 31.05.2022, podľa ktorého: „Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uvedená zmluvná podmienka v zmluve z časti 3 bod 5. nebola individuálne dojednaná, bola súčasťou zmluvy o úvere a teda spotrebiteľ nemal možnosť ani vôľu dojednať rozhodcovskú doložku individuálne. Ak má byť rozhodcovská doložka právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Pre záver, že nejde o individuálne dojednanie, nasvedčuje nepochybne forma doložky, t.j. skutočnosť, že bola predložená žalobkyňi ako spotrebiteľovi ako súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru vo formulárovej podobe, bez možnosti zmeny jej obsahu, či výberu konkrétneho rozhodcovského súdu, bez možnosti rozhodcovskú doložku neuzavrieť. Spotrebiteľ nemal možnosť na rozhodnutie sa o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky, pretože bola súčasťou zmluvy a zapracovaná bola do zmluvy, ktorej znenie spotrebiteľka nemohla ovplyvniť a takúto rozhodcovskú doložku nemožno považovať za individuálne dojednanú a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluvná podmienka bola už vyhlásená za neprijateľnú - rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn.

10Csp/186/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 15CoCsp/9/2020, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 24C/182/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/88/2018.“ Priamo vo vzťahu k žalovanému (jeho právnomu predchodcovi) súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/88/2018 zo dňa 03.10.2018 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/11/2022 zo dňa 31.05.2022.

28. K zmluvným podmienkam uvedeným v Obchodných podmienkach pre úver, v článku 7 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.1. a bod 7.3, v znení: „Klient sa zaväzuje splácať Pohľadávku banky, ktorá sa skladá z istiny a príslušenstva [najmä úroky, Poplatky a iné náklady spojené s úverom uvedené v Sadzobníku poplatkov, ako aj prípadné úroky z omeškania a zmluvné pokuty] pravidelnými anuitnými mesačnými splátkami v periodicite a vo výške dohodnutej v ZoÚ, a to: [ii] započítaním pohľadávky z ktoréhokoľvek účtu Dlžníka vedeného Bankou voči Pohľadávke Banky vzniknutej na základe ZoÚ. Za postačujúci prejav započítania sa pritom považuje následné doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmý deň a rozsah započítania.“ a „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru. V prípade viacerých Pohľadávok banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na Pohľadávku banky skôr splatnú podľa uvedeného poradia.“, súd uvádza, že sa jedná o zmluvné podmienky, ktoré boli v rovnakom alebo obdobnom znení používané zo strany žalovaného (jeho právneho predchodcu), a ktoré už boli rozhodnutiami súdov určené za neprijateľné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na úkor spotrebiteľa. Súd preto poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024, v ktorom priamo vo vzťahu k žalovanému konštatoval nasledovne: „K záveru o neprijateľnosti zmluvných podmienok zmluvy o úvere, ... s ktorým sa odvolací súd taktiež stotožňuje, je potrebné doplniť, že prvá z citovaných zmluvných podmienok umožňuje započítanie pohľadávok žalovaného ako dodávateľa bez jeho výslovnej notifikácie, čo je skutočne nutné považovať za rozporné s právnou úpravou zakotvenou v §580 OZ, vyžadujúcou právny úkon smerujúci k započítaniu voči druhému účastníkovi právneho vzťahu, ktorým nemôže byť s časovým odstupom doručený výpis z účtu, z ktorého by bol spotrebiteľ nútený takéto započítanie dešifrovať. Druhá z citovaných zmluvných podmienok zase jednostranne odoberá spotrebiteľovi ako dlžníkovi právo na určenie pohľadávok, na ktoré majú byť jednotlivé platby dlžníka započítané (por. slová cit.: „bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná“), zjavne za účelom úročenia dlžnej istiny, ktorá má byť splácaná až ako posledná. Uvedenou zmluvnou podmienkou je ešte pred vznikom konkrétnej pohľadávky vnútený spotrebiteľovi odklon od dispozitívneho ustanovenia upravujúceho takúto situáciu (§ 566 OZ). Preto obidve tieto zmluvné podmienky zavedené do obchodných podmienok pre úver – pôžička na bývanie nepochybne spôsobujú hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a sú v rozpore s §53 ods. 1 OZ.“ Na podporu vecnej správnosti záveru o neprijateľnosti týchto zmluvných podmienok odvolací súd poukázal aj na rozsudok č. k. 9Csp/74/2022-224 zo dňa 28.11.2022, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9CoCsp/53/2020 zo dňa 25.3.2021 a rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/6/2020 z 29.06.2020 a sp. zn. 5CoCsp/46/2020 zo dňa 26.08.2021.“ Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/27/2024 zo dňa 26.03.2025, podľa ktorého: „Čo sa týka zmluvnej podmienky týkajúcej sa započítania platieb, súd prvej inštancie s poukazom na rozsudok Súdneho dvora C-415/11, ktorý v bode 68. rozsudku uviedol, že je potrebné predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle a s poukazom na § 566 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak, konštatoval, že napadnuté zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a to bez ohľadu na vôľu dlžníka. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovanou a dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Súd preto zmluvnú podmienku uvedenú v obchodných podmienkach v čl. VI. Splácanie úveru, bod 6.4 vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobná zmluvná podmienka už bola v minulosti vyhlásená za neprijateľnú (viď napr. rozsudok Okresného súdu Prešov z 09.12.2020, sp.zn. 29Csp/73/2020).“

29. Žalovaný so žalobkyňou uzavrel formulárovú, vopred predpripravenú Zmluvu o úvere, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre úver- pôžička na bývanie [verzia 2/2009]. Namietané zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Zmluvné podmienky boli zakomponované do zmluvných dojednaní na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného a žalobkyňa ich nemohla

žiadnym spôsobom ovplyvniť. Súd ex offio preskúmal uzavretú spotrebiteľskú zmluvu a konštatuje, že táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, z ktorých už viaceré boli aj priamo vo vzťahu k žalovanému určené za neprijateľné. Čo sa týka predmetných neprijateľných zmluvných podmienok, tieto predstavujú, aj vzhľadom na vyššie uvedené, už notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovaným resp. jeho právnym predchodcom. Žalovaný napriek vedomosti o rozhodnutiach, ktorými boli judikované tieto zmluvné podmienky ako neprijateľné, ich naďalej obhajuje. Súd v tejto súvislosti taktiež poukazuje na publikáciu Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, 635 – 636 s., podľa ktorej: „Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať neprimeranosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenia v rozpore so zákonom.“ Na základe uvedeného, je tak pre súdenú vec rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú. Žalobkyňou napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé ju, ako spotrebiteľa, poškodiť.

30. Podľa § 166 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak sa v žalobe uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd konania spojil, súd môže niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

31. Súd výrokom XIII., XIV. a XV. vylúčil žalobu v časti nároku o určení, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie k Zmluve o úvere, č. 9336264990, zo dňa 25.06.2009, uvedená v článku 6 – Úroky, úročenie a poplatky, bod 6.4., uvedená v článku 13. – Dôvernosť informácií a ochrana osobných údajov, bod 13.1. a uvedená v článku 15. Prechodné a záverečné ustanovenia, bod 15.5., je neprijateľná, nakoľko má za to, že sa v žalobe uvádzajú nároky, ktoré sa na spojenie nehodia a ich spoločné prejednanie nie je v záujme hospodárnosti konania.

32. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods.1a § 262 ods.1, ods. 2 Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na úspech žalobkyne v konaní jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.